

Ομιλία του Μητροπολίτη Σουηδίας την Κυριακή του Τελώνου και του Φαρισαίου στον Ι.Ν. Αγ. Γεωργίου του εν Ιωαννίνους Ροσκίλντε Δανίας

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου](#)



Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σουηδίας κ. Κλεόπας, την Κυριακή του Τελώνου και του Φαρισαίου, ομίλησε στον Ιερό Ναό Γεωργίου του εν Ιωαννίνους Ροσκίλντε Δανίας.

“Η σημερινή Κυριακή αποτελεί ένα μεγάλο ορόσημο μέσα στο λειτουργικό χρόνο της Εκκλησίας μας, διότι από σήμερα ξεκινά η κατανυκτική περίοδος του Τριωδίου, μια περίοδος μετανοίας και προσευχής, που μάς προετοιμάζει με πίστη, αγάπη και ταπείνωση, να αντικρύσουμε τα Άχραντα Πάθη του Κυρίου μας, να σταυρώσουμε τα δικά μας πάθη και να προσκυνήσουμε την ένδοξη Ανάστασή Του.

Έτσι, μέσα στην περίοδο αυτή των εβδομήντα ημερών πριν από το Πάσχα, η Εκκλησία μάς βοηθά να αποκτήσουμε την αληθινή ταπείνωση και μετάνοια, που είναι οι απαραίτητοι στυλοβάτες για την ζωή μας”, ανέφερε μεταξύ άλλων.

Παρακάτω ολόκληρη η ομιλία:

Εξοχώτατε Πρέσβυ της Ελλάδος στην Κοπεγχάγη κ. Φραγκίσκε Κωστελλένιε μετά της Εριτίμου συζύγου σας,
Μουσικολογιώτατοι,
Αγαπητοί μου Αδελφοί,

Η σημερινή Κυριακή αποτελεί ένα μεγάλο ορόσημο μέσα στο λειτουργικό χρόνο της Εκκλησίας μας, διότι από σήμερα ξεκινά η κατανυκτική περίοδος του Τριωδίου, μια περίοδος μετάνοιας και προσευχής, που μάς προετοιμάζει με πίστη, αγάπη και ταπείνωση, να αντικρύσουμε τα Άχραντα Πάθη του Κυρίου μας, να σταυρώσουμε τα δικά μας πάθη και να προσκυνήσουμε την ένδοξη Ανάστασή Του. Έτσι, μέσα στην περίοδο αυτή των εβδομήντα ημερών πριν από το Πάσχα, η Εκκλησία μάς βοηθά να αποκτήσουμε την αληθινή ταπείνωση και μετάνοια, που είναι οι απαραίτητοι στυλοβάτες για την ζωή μας.

Ο Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Πάσχος, στο βιβλίο του «Έρως Ορθοδοξίας», αναφέρει: «Ίσως δεν θα μπορούσε να βρεθεί καλύτερος δρόμος για τον ορθόδοξο χριστιανό για να φτάσει στο Πάσχα -όχι σαν απλός και επιπόλαιος διαβάτης του χρόνου, αλλά σαν ευλαβικός προσκυνητής των Παθών και της Αναστάσεως- απ’ το Τριώδιο. Και αυτός είναι ο λόγος που η συγκρότησή του υπαγορεύεται από τη γενική αρχή, πως το Τριώδιο αποτελεί μια κλίμακα για τον πιστό, που το τελευταίο σκαλί της μάς φέρνει μέσα στη φωτεινή ατμόσφαιρα της λαμπροφόρου Αναστάσεως του Λυτρωτού μας και Θεού».

Στην υμνολογία της Εκκλησίας μας μπορούμε να διαπιστώσουμε από τον Κανόνα του Όρθρου της Κυριακής, που αναφέρει ότι: «Ως αρματηλάτης πάνω στις αρετές του ήλπιζε να περάσει ο Φαρισαίος, αλλά, διαθέτοντας άρμα διαλυμένο, πεζός τον πέρασε ο Τελώνης, κάνοντας ζευγάρι με τον οίκτο την ταπείνωση» (Δ΄ Ωδή του Όρθρου).

Αυτό το γλίστρημα του Φαρισαίου είναι τόσο ύπουλο που δημιουργεί την πεποίθηση στο θρησκευτικό άνθρωπο πως βρίσκεται στην μερίδα των εκλεκτών του Θεού και από το ύψος που του δίνει το περίσσευμα των αγαθών έργων, λαμβάνει το δικαίωμα αφ' εαυτού του να ξεχωρίζει από το πλήθος των ρυπαρών και αναξίων αμαρτωλών. Τίποτε κοινό δεν τον συνδέει με αυτούς. Και γι' αυτό ευχαριστεί τον Θεό.

Το πιο σημαντικό μάλιστα είναι πως εκφράζει την απόλυτη βεβαιότητά του για την τελική έκβαση της ζωής του, γι' αυτό και νιώθει απόλυτη πληρότητα μέσα σε όσα αναφέρει στην προσευχή του και θεωρεί τον εαυτό του σωσμένο!

Αν έλειπε το δεύτερο μέρος της παραβολής, νομίζω ότι όλοι θα είχαμε δικαιώσει τον Φαρισαίο, γιατί θα συμφωνούσαμε πέρα για πέρα μ' αυτό τον τρόπο ικανοποιήσεως του Θεού, με την τυπική τήρηση των εντολών του νόμου. Όμως, η αναφορά στην σιωπηλή κραυγή του Τελώνη, που χτυπώντας το στήθος του ψιθυρίζει τη γνωστή προσευχή: «ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ», ανατρέπει τα πάντα.

«...κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τόν οἶκον αὐτοῦ ἢ ἐκεῖνος». Αυτή είναι η ετυμολογία του Θεού. Ο Τελώνης, έχοντας δεδομένο τον οίκτο του Πανοικτίρμονος Θεού για τον αμαρτωλό, ζητά το έλεός Του. Πιστεύει, ότι μόνο το πέλαγος της αγάπης του Θεού έχει την δύναμη για την δικαίωσή Του και για να ελκύσει την αγάπη, ομολογεί, χωρίς κανένα ελαφρυντικό, την αμαρτωλότητά του με ταπείνωση.

Αυτή η στάση του είναι εναρμονισμένη με το πνεύμα του Θεού, όταν λέγει: «Ἐπιστρέφητε πρός με, λέγει Κύριος, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν, ἐν νηστεία καί ἐν κλαυθμῷ καί ἐν κοπετῷ· καί διαρρήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, καί μή τὰ ἱμάτια ὑμῶν· καί ἐπιστρέφητε πρός Κύριον τόν Θεόν ὑμῶν, ὅτι ἐλεήμων καί οἰκτίρμων ἐστί, μακρόθυμος καί πολυέλεος, καί μετανοῶν ἐπὶ κακίας ἀνθρώπων» (Προφ. Ιωήλ. 2,12).

Καλό στάδιο, Αδελφοί μου, και καλή πορεία προς την Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή!





